

ואומרים לאותו שסוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו כשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שערי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך.

באותו זמן נותן להם רשות להפגס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילים, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעות של התפלות, וינתן לך באחרונות. הגבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י העולמים שמיוחדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהיים ברקיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מכל האותיות.

מִדְּ בַעֲלֵי הַשְּׂאֵלוֹת דּוֹפְקִים בַּשַּׁעַר, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַשַּׁעַר נִכְנָסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ: רַבּוֹן

לְתַרְעָא, וְאֶמְרִין לְהָהוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא, סַגְרוּ"ן וְאֶתְקַרֵי אֲדִנְי שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, אֶמְרִין לִיָּה אֲדִנְי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, אִפְתַּח תְּרַעִין דְּהַיְכָלָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא עָאֲלִין נְטוּרֵי תְרַעָא לְמַלְכָּא, וְאֶמְרֵי לִיָּה, רַבּוֹן עָלְמִין הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְפָקִין לְתַרְעָא, דְּאִינוּן שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְקִיִּמִין בַּעֲמִידָה דְעָלוּתָא קְדָמָךְ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא יָהֵב לוּן רְשׁוֹ לְאַעְלָא, מְטְרוּנִיתָא דְאִיְהִי מְצוּהָ דְמַלְכָּא אֶפּוּטְרוּפּוּסָא דְכָל פְּקוּדִין, אִוְלִיפֵת זְכוּ קְדָם מַלְכָּא בְּגִינְיָהּ, וַיִּמָּא לִיָּה רַבּוֹן עָלְמָא, הָא אֲלִין דְקִיִּמִין קְדָמָךְ בַּעֲלוּתִין, צְרִיךְ לְמִיָּהֵב לוּן שְׂאֵלְתִין דְלֵהוּן, בְּהָהוּא זְמַנָּא קָלָא נְפִיק לְגַבֵּי מְאִרֵי דְרַגְלִין, וְאָמַר (יְחֻזְקָאֵל ב א) בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלִיךָ וְאֲדַבֵּר אִתְךָ, מְלִיל עַמִּי מַה שְׂאֵלְתָךְ בְּאִמְצָעִיּוֹת דְעָלוּתִין, וַיִּנְתֵּן לָךְ בְּבִתְרָאִין, מְטְרוּנִיתָא קַבְלַת שְׂאֵלְתוֹי, וְצְרִיךְ לְמִיָּהֵב תְּלַת פְּסִיעָאן לְאַחֲרָא, דְלֹא יִתְחַזֵּר כַּתְּפוּי לְגַבֵּי מַלְכָּא, אֲלִין נְפָקִין וְסַגְרוּ"ן סָגַר תְּרַעָא אַבְתְּרִיָּהּ.

הָא מְאִרֵי דְאוּתוֹת קָא דְפָקִין לְפִתְחָא, וְאֶמְרִין אֲדִנְי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, תִּפְתָּח דָּא פִתְחוּ"ן, וְאֲלִין אִינוּן מְאִרֵי דְח"י בְּרַכָּאן דְעָלוּתָא, מְסֻטְרָא דְח"י עָלְמִין, דְמִיְחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיהָ תַמָּן, דְצְדִיק תְּשִׁיעָאָה אִיהוּ מְעִילָא לְתַתָּא וּמִתְתָּא לְעִילָא, תִשַּׁע נְקוּדִין תִשַּׁע טְעָמִי, וְעִלְיָהּ אִתְמַר (בְּרַאשִׁית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, וְדָא צְדִיק דְבִיָּה כָּל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָּא, דְאִיְהִי כְלִילָא מְכָל אֲתוּוּן.

מִדְּ מְאִרֵי שְׂאֵלְתִין דְפָקִין לְתַרְעָא, כַּמָּה נְטוּרֵי תְרַעָא עָאֲלִין קְדָם מַלְכָּא, וַיִּמְרוּן

העולם, הרי בעלי הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים להכנס לפניך. מיד מצוה לפתח להם ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו הם שמשפחהוים על ברכיהם בח"י עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל השכינה.

א"ו יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים בפתח, שהם כורעים ומשתחוים למלך בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע בכרוף, וכל הזוקף זוקף בשם. כורע אל אדנ"י בצדיק, שנאמר בו והמלך שלמה ברוף, וזוקף אל יהו"ה, לחבר אותם שניהם כמו זה: יאהדונה"י.

וע"ל פלם מלמדת השכינה זכות. והם, כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה חיות מקבלות אותם על כנפיהם, ומעלים אותם עד לשער היכל המלך. מיד שאלה דופקים בפתח מלמדים זכות לפני המלך בשבילם, ומצוה המלך לפתח להם, ואלו הם שמדברים לפני המלך בחשאי, ושואלים ממנו את בקשותיהם בחשאי, יחידים לפני המלך, והמלך נותן להם את שאלותיהם.

מיד הרי הגבירה אוהבת בהם ומלמדת זכות בשבילם לפני שיצאו מן ההיכל, ואומרת: רבון העולמים, אלה הם שהיו, מכסים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלש עשרה חליות לכל צד, ובשלשים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה הקדוש ברוף הוא למלאכי המרכבה של מעלה

רבון עלמא, הא מארי צדיקא מארי דצלותין דמברכין לך ב"ח"י ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין אינון דסגדין ב"ח"י עלמין, ב"ח"י ברכאן לגבי שכינתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הכורע כורע בכרוף, וכל הזוקף זוקף בשם, כורע לגבי אדנ"י בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוף, וזוקף לגבי יהו"ה, לחברא לון תרווייהו כגוונא דא יאהדונה"י.

וע"ל פלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון בד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפייהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומני מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יהיב לון שאלתין דלהון.

מיד הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהו, מכסין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חולין לכל סטר, ובתלתין ותריין ענפי מצוה, מיד מני קודשא בריך הוא למלאכין דמרפבתא דלעילא, לנטלא לון בגדפייהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מזיקין ומלאכי חבלה.